על ידי שלים. דסייט בזוי יותר לף הקב"ה נפרע ע"י שליח ונתביים יותר: **כמיד מרוס קלו.** ביתציה: **וכמיד מלון קילו.** במלכים · מרוס קילו משמע דירה של מעה כדכתיב (ירמיה יז) מרוס מרלשון מקום מקדשנו, מלון קילו משמע דירה של מעלה בית מלוט: **ס' למר גלי עלם של עפרון וגו' מפי סיפ.** היכי לימר ליה הקב"ה להחמית: **יען כי מפם פפם סוס וגו'.** ומשום לת רלין וכן רמליהו ולתרעו להחמית' ברלין וכר רמליהו: **מפרש ס'.** שלח נשבע מכל מה שהיה לוכל: **ליפרע ירק.** במדה: **ועלם על כל מפיקיו.** שלמר לו הקב"ה עלה והחמת: **מ"ט.** מלחר שברכות הלך שכיח נתגבח עליו מלי טעמל ליעקב: **כא נביא ולמר לו.** כשבח על יהושלים: **כי לא מושף נשמר מוקף לפ** · לל נמסר עמו של חזקיה שהוא עיף בתורה ביד סנחריב המליך לו: **כשם פרשמן פקל פרלפ וכולן ופרלפ נשמלי וגו' לא כרלשונים.** עשרת השבטים שהקלו מעליהם עול תורה לבל לחרונים, עמו של חזקיה, הכבידו עליהם עול תורה והייט דכתיב לחחרון הכביד דרך היס עבר הירדן גליל הגוים ולוויין הללו לעשות להם נס כיולחי מלרים שעברו לת היס וכחוכיי הירדן: **לפ מזוך כו פנחריב מופיע.** ולח לולו לחשה לותו גליל הגויס שמגלגל בחרפה בכל הגויס ל"ת גליל לשון גלילים.מ"ר: **לפחי סדכרים ופלפם פפלפ.** השתח משמע שהיה מדבר בחזקיהו שהיו עסוקין בתורה לח סנחריב מלך לשור ויבח ביהודה ויקן על העריס ויחמר לבקעם חליו: **כפי ריבעת נפשי פרדשנע.** וכי מבילין לוכון כזה למדון כזה וכי מפני שהחמת בחזקיהו לח סנחריב: **ריבינע לפר מפי "לפחי סדכרים ופלפם לפר שקפץ שקב"ס ונשבע** – להביח סנחריב והייט "לפחי" שחותמו וקיומו של הקדוש ברוך הוא לפחי:

ויעשה פנוסה. שיהיו כלם פגרים ויחכילו סוסיהם ובהמתם בתוך עלמות הפגרים כעין לחבוס: **פגכם ופד פנעיפרם.** מקומות שבסוף התחומים: **לפ"ע שלף שלף נפן בשלף כספ.** שהן יקריס שלין להם רוב כרמים לפילו הכי לשמיר ולקיים יהיה שמניחין תורה חור לותן ללחוד ומלייליס לותן והיו עוסקין בתורה. **נשלנ.** כל לחד ולחד לעלמו – לו – לחלוק ביחד לותו ממון שנשחר מחיל שנחריב ל"ל לחלוק ללחריס מה שהיו סוללים לבל לחו לסוריס בחותו של שממון שבזזו מעשרת השבטים מעורב בו לחיכל ממון שנטבעין בהקו בחותו ממון ומיהרתו למה ליעורות הללו מעלין לת הקדלה, בהלחם מעומלה למהכה ע"י עבילה לף ממוסם וכו' משק שון בלע"ז: **כא על פיפ וגו'.** ומהרגמינן ומני לבני מלריים: **עכרו מעכרם גבא מלון יעלנו וגו' יוסבי פנגים ספיזו.** ולח קל חמיד עוד היוס בעוד לעמול לההות לולו מסנו הוח לולח כדלמרינן לקמן לותו היוס נשמייר מעונה של עוב: **סני פוכפ פוי.** ד"ל הוח דחיכח: **נכיפ פוס.** קרח לנהלי קולך בח גליס הקשיבי ליסה" דחשיבנת ליה תלתח בח גליס ליסה עלומות הכהו לולו מן חוסבנת ניהו, דכיפ הוח דקלמר להו ליסרחל וכו': **מפפי נפ מפפפי.** שהגליל מידו הייט דכתיב "להלי קולך" ללח לסחפי מכבוכדנלר שנמשל לליס לכתיב ליה עלה חריה מסובכו והייט דקלמר "הקשיבי ליסה": עניה

ע"ש שליח נפרע הקב"ה ממנו ע"י שליח פרעה דכתיב ביה °מי ה' אשר אשמע בקולו" נפרע הקב"ה ממנו בעצמו דכתיב °ויינער ה' את מצרים בתוך הים" וכתיב °דרכת בים סוסיך וגו' סנחריב דכתיב °ביד מלאכיך חרפת ה'" נפרע הקב"ה ממנו ע"י שליח דכתיב °ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וגו'. ר' חנינא בר פפא רמי: כתיב °מרום קיצו" אמר אורתו רשע: וכתיב °מקדם קיצו" אמר בתחלה אחריב דירה של מטה ואחר כך אחריב דירה של מעלה א"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב °עתה המבלעדי ה' עליתי על המקום הזה להשחיתו, ה' אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה" מאי היא? דשמע לנביא דקאמר °יען כי מאס העם הזה את מי השילוח ההולכים לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו" אמר רב יוסף אלמלא תרגומא דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר: חלף דקיץ עמא הדין במלכותא דבית דוד דמדבר להון בניח כמי שילוחא דנגדין בנייח ואיתעיאו ברצין ובר רמליה" א"ר יותנן מאי דכתיב °מארת ה' בבית רשע" ונוה צדיקים יבורך: °מארת ה' בבית רשע" זה פקח בן רמליהו שהיה אוכל מ' סאה גוזלות בקינוח סעודה "נוה צדיקים יבורך" זה חזקיה מלך יהודה שהיה אוכל ליטרא ירק בסעודה °ולכן הנה ה' מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך אשור" וכתיב °וחלף ביהודה שיטף ועבר עד צואר יגיע" אלא מ"ט איעניש? נביא, אעשרת השבטים איתנבי, אידהו יהיב דעתיה על כולה ירושלים, בא נביא וא"ל °כי לא מועף לאשר מוצק לה" א"ד אלעזר בר ברכיה אין נמסר עם עייף בתורה ביד מי המציק לו, מאי °כעת תראשנים שהקלו מעליהם עול תורה אבל אחרונים שהכבידו עליהן עול תורה וראויין הללו לעשות להם נס בעוברי הים וכדרבי הירחן אם חוזר בו מוטב ואם לאו אני אעשה לו *גליל בגוים °אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אלינו" *רוישנא להאי פרדשנא: אחרי הדברים והאמת" *(אחר מאי) אמר רבינא לאחר שקפץ הקב"ה ונשבע ואמר: אי אמינא ליה לחזקיה מיתינא ליה לסנחריב ומסרנא ליה בידך השתא אמר-לא הוא בעינא ולא ביעותיה בעינא, מיד קפץ הקב"ה ונשבע דמייתינא ליה שנאמר °נשבע ה' צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום, לשבור אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עולו וסבלו מעל שכמו יסור: א"ר יותנן אמר הקב"ה יבא סנחריב וסיעתו ויעשה אבום לחזקיהו ולסיעתו °והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועולו מעל צוארך וחובל עול מפני שמן-א"ר יצחק נפחא חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, מה עשה-נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר: כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו, בדקי: ממן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיאין בהלכות טומאה וטהרה ועל אותו הדור הוא אומר °והיה ביום ההוא יחדה איש עגלת בקר ושתי צאן וגו' ואומר °והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה" אע"פ שאלף גפן באלף כסף, לשמיר ולשית "יהיה" °ואומר שלחו אוסף החסיל" אמר להם נביא לישראל אספו שללכם, אמרו לו לבזוז-או-לחלוק? אמר להם כאוסף החסיל מה אוסף החסיל כל אחד ואחד לעצמו אף שללכם כל אחד ואחד לעצמו, אמרו לו והלא ממן עשרת השבטים מעורב בו? אמר להם °כמשך גבים שוקק בו" מה גבים הללו מעלין את האדם מטומאה לטהרה אף ממונם של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים מיד טיהר, (כדרב פפא דאמר רב פפא *עמון ומואב מהרו בסיחון) אמר רב הונא עשר מסעות נסע אותו רשע באותו היום שנאמר °בא על עית, עבר במגרון, למכמש יפקיד כליו, עברו מעברה, גבע מלון לנו, חרדה הרמה, גבעת שאול נסה °צהלי בת גלים, הקשיבה לישה, עניה ענתות, נדדה מדמנה יושבי הגבים העיזו" °עוד היום בנוב לעמוד ינופף ידו הר בת ציון גבעת ירושלם) הני מובא הויין: צהלי קולך בת גלים" נביא הוא דקאמר להם לבנסת ישראל: צהלי קולך בת גלים בתו של אברהם יצחק ויעקב שעשו מצות בגלי הים "הקשיבה ליסה" מהאי לא תסתפי אלא איסתפי מנבוכדנצר הרשע דמתיל כאריה שנא' °עלה אריה מסובכו וגו' מאי

מבנה פרשה/סנחריב

גליון השי"ם

גם' נביח רבא זה פקח בן רמליהו · וכן ניסין קף כה ע"ב · תלמי מדם מפחד זה:

* מגדרת קוד ריש מאמר · מוקף מאסרי מאלכות ביח דוד כי פיהם מלשך מוך מלכות אפרים וכו' רומים מאלכות פקח בן רמליהו

ב' פירושים דל "נחלוק"

מלכים ב יט:כג בית מלוכתי ה' ואתאמר בית אני ירכתי צפון ישבתי קריית מנוחתי ואשובה אחור בדרכי אשר מנחתי

[ני' כשרוך מרך גל כי גלילה]

ני' כשרוך מרך דשן דישנא וכתב המוסיף שכוח בלשון יון מתנה: